

[Socialministeren]

De erfaringer, som eventuelt kan uddrages af denne sag, sammenholdt med resultatet af socialstyrelsens rundspørge til kommunerne, vil indgå i overvejelserne af, om der måtte være videre at foretage fra centralt hold på dette område.

Til boligministeren (7/11 78) af:

Glistrup (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at han har udtalt sig som anført på side 7 i dagbladet Politiken for den 6. november 1978 – nemlig at dengang han var ansat i ministeriet, skulle eventuelle fejl benægtes udadtil, og så skulle der slås hårdt til indadtil – og i bekræftende fald uddybe – gerne med eksempler – hvad der ligger i første led i denne udtalelse?«

(Spm. nr. 188).

Begrundelse.

Af hensyn til hele folkestyrets troværdighed er det selvsagt af største vigtighed, at offentligheden kan stole på, hvad de af skatteyderne betalte embedsmænd oplyser. Den citerede udtalelse fra dagbladet Politiken afslører derfor en så grov mangel på samfundsmoral på et helt fundamentalt punkt, at der – selv om den refererer sig til forhold, som ligger år tilbage – er al mulig grund til for folkettinget at grave dybt i det rejste problem og nøje få belyst, hvilke tilfælde der har foreligget på en så afskyelig holdning, samt drage de for denne ansvarlige til ansvar ud fra den opfattelse, at udtrykket ansvarlig skal betyde ansvarlig og ikke, som det plejer at betyde i gammelpartiernes og embedsmændenes munde, nemlig komplet blottet for ansvar.

Besvarelse (9/11 78):

Boligministeren (Erling Olsen):

Citatet er korrekt.

Det var ikke boligministeriet, jeg var ansat i, men det økonomiske sekretariat. Det er nu en snes år siden, og skulle vi have begået fejl, har jeg ingen af dem i erindring. Men jeg husker den korpsånd, der krævede et sammenhold udadtil og en streng indadtil, som dengang følte naturlig, men i dag må betragtes som urimelig.

I en moderne administration kan man ikke forlange, at medarbejderne skal være fejlfrie. Hvem er i øvrigt det? Derimod må vi kræve af os selv, at vi erkender de fejl, vi måtte have begået, samt at vi retter dem og søger at forebygge gentagelser. Det er en arbejdsmoral, som befolkningen kan være helt tryk ved.

Den sidste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel til statsministeren:

Forespørgsel af Jørgen Jensen (DKP):

»Har regeringen låst sig fast på 200.000 arbejdsløse frem til næste valg, eller hvilke foranstaltninger agter regeringen at foretage for at bringe tallet ned?«

(Forespørgsel nr. II. Anmeldt 6/10 78. Fremme af forespørgsel vedtaget 13/10 78).

Forhandling

Jørgen Jensen (DKP):

Med åbningstalen og statsministerens og finansministerens udtalelser om beskæftigelsen i erindring er der vel egentlig ikke meget håb om, at en debat om arbejdsløsheden så kort tid efter kan rette op på regeringens holdning til disse problemer, men der lå i åbningstalen også fra statsministeren en opfordring til de øvrige partier om at fremkomme med forslag.

For kommunisterne at se er omfanget af arbejdsløsheden i Danmark et tilsigtet resultat af den politik, der har været ført, først af Hartlingregeringen, senere af mindretalsregeringen under Anker Jørgensen og nu forstærket af SV-regeringen. Vi har ikke lagt skjul på, at det er modsætningerne i det privatkapitalistiske system, der er årsag til krisen med økonomiske tilbageslag og også med arbejdsløshed, men det begrunder, retfærdiggør ikke, at vi i Danmark direkte bruger arbejdsløsheden som et middel i den økonomiske politik. Det bliver ikke mindre umenneskeligt ved SV-regeringens bestræbelser på at skjule, nedvurdere arbejdsløshedens omfang og skadelige følger.

I åbningstalen talte statsministeren om en strammere kurs over for de ledige og gentog som et forsvar af ledigheden, at der var flere beskæftiget nu end før krisen, altså at det var